

Дамян Дамянов

Обади се, любов!

Позвъни, обади се, Любов!
Ти, която да си, намери ме!
Аз те чаках с години, готов
да запиша и номер, и име!
Ти мълча. Със години и с дни.
Ти не звънна, дори и погрешка.
Извъняха се сума жени –
ни една между тях ти не беше.
И напразно с писалка и лист
все те чаках... Ни глас, нито ласка.
Що цигари изпепелих
и на листа що глупост надрасках.
Пак съм сам... Обади се, Любов!
Вън вали. И април е тъй хладен.
Телефона поглеждам (в дълбок
сън заспал). А край него – кълбо
жици, жици... Контактът – изваден...

21.04.1991 г.

КРАЙ

© 1991 Дамян Дамянов

Източник: Словото
Набиране: Горица Петрова

Публикация

Дамян П. Дамянов, Обади се, Любов!, Сиринга, С. 1995; ISBN 954-8100-03-7

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/8617>]